

nu har valgt for at lære disse to Stiftelser at kjende, er en Omvei, og dette holder jeg fast ved, indtil jeg bliver nærmere overbevist. Naar man ser, hvorledes Forslaget er formuleret, saa staar der jo, at „Kommissionen skal anstille saadanne Undersøgelser“ osv., „som kunne være af Betydning med Hensyn til Lovgivningsmagtens og navnlig den bevilgende Myndigheds Stilling overfor disse Anstalter“. Seg veed nok, at den ærede Justitsminister har sagt, at der ingen Oplysninger herom findes i Ministeriet, eller saaledes omtrent faldt Ordene, men han har hverken sagt, at Regjeringen ikke kan skaffe saadanne Oplysninger, og heller ikke, at den ikke vil gjøre sig Umage for at faa dem frem. Det er jo dog ikke Oplysninger af et saa ganske overordenligt stort Omfang, en Del af dem har man paa Tryk, og jeg for mit Vedkommende veed ikke rigtigt, hvad jeg skal gjøre; jeg synes, man skylder Regjeringen saa megen Opmærksomhed at spørge den, om den kan og vil skaffe disse Oplysninger, og dersom Regjeringen siger Ja til begge Dele, saa siger jeg: Lad Kommissionen falde; thi saa veed jeg ikke, hvad den skal nytte til. Dette Spørgsmaal er ikke fremkommet, og jeg tillader mig derfor at rette den Forespørgsel til den ærede Regjering eller de Ministre, der ere tilstede, om de tro at kunne skaffe saadanne Oplysninger, og om de ere villige dertil; dersom Regjeringen siger Ja dertil, vil jeg stemme imod det foreliggende Forslag. Det er forøvrigt meget udflydigt og kort affattet. Seg vil forbigaa det Punkt, at Medlemmernes Antal skal være 9, men dernæst siges der, at Resultatet af Kommissionens Undersøgelser skal forelægges Folkethinget. Det Sidste følger jo af sig selv, men saa kommer der en Slutning under Punkt 4, der lyder saaledes: Thingets Formand bebyndiges til at iværksætte det Fornødne til denne Beslutnings Udførelse. Dette er mig aldeles utydeligt, jeg veed ikke, hvad det skal sige, jeg veed ikke, hvormeget det omfatter, der kan jo lægges overmaade Meget deri. Vi sidde jo her i det sparsommelige Folkething, et Thing, der er i det Grad sparsommeligt; at man undertiden maa undre sig over de Medsættelser, der foretages; men her voterer man

Udgiften blank. Hvormeget skal denne Kommission koste, der staar ikke et Mul derom, det ses ikke, om der ogsaa derunder høres, at Folkethingets Formand skal bestemme det, og det er jo ikke den nuværende Formand alene, det er jo en stiftende Størelse; man kan have Tillid til den Mand, der nu er Formand, men det kan gjerne være, at der kan komme en Mand paa denne Plads, som idetmindste jeg for mit Vedkommende ikke kan have Tillid til. Det forekommer mig saaledes, at Forslaget virkelig er stillet aldeles i det Løse. Der er formodentlig Ingen, som i Diebliffet tænker paa at stille Forslag, om at standse denne Behandling og henvise Sagen til ny Undersøgelse og Overveielse i et Udvalg, og derfor bliver man vel nødsaget til enten at stemme for eller imod Forslaget, men dersom Nogen skulde billige den Tanke, som jeg for Diebliffet har og har havt, siden jeg saa Forslaget, vilde jeg ønske, at de vilde gjøre den til Virkelighed i et Forslag, som liguede det, jeg nu har stillet om, at henvise Sagen til et Udvalg, som skulde tage den under Overveielse og nærmere redigere Forslaget. Det vilde jo tage sig underligt ud, om vi, medens vi sidde og prutte om 5 Rd., her kunde komme til at bevilge Penge i tusindvis uden iforveien at have noget som helst Tryk paa de Mænd, der komme til at anstille disse Undersøgelser. Det er et smukt Hverv, og jeg misunder dem ikke, om de skulde komme til at gjøre adskillige Rejser, men der kunde jo blive Tale om en temmelig betydelig Sum, og jeg synes dog, at vi, hvis vi skulde gaa ind paa dette Forslag, bør stille et omtrentligt Beløb til vedkommende Kommissions Raadighed. Vi have jo havt den ulykkelige Kirkekommission, der er ikke kommet Noget ud af den, og den har været overordentlig dyr; der var anslaaet en stor Sum dertil, men der gik endnu meget mere med. Seg synes egentlig, at man ikke skal gaa ind paa dette Forslag uden at opstille en Bevilling, hvad Pengesudgiften angaar.

C. B. Nyholm: Seg havde ønsket, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) ikke havde bragt dette Spørgsmaal paa Bane, og jeg havde efterat